

ברמה

שבועון למידע קיבוץ רמת-יוחנן

גליון מס' 1695

ח' ניסן 12.4.2011

אביב

בְּקָר אֶחָד הַתְּעוֹרְרָנוּ:
וּפְשׁוּט יִדְעֵנוּ - אָבִיב.

תּוֹפְפוּהוּ סַנְדְּלֵי הַיְלָדִים בְּחוּצוֹת,
שְׂרוּהוּ הַכִּכְסִים הַמְתִּיבִּשִׁים
בְּרוּחַ הַקְּלִילָה,
אֶמְרוּהוּ פְּרֻחֵי הַשְּׂזִיף
הַמְּלַבֵּל מְמוּל.

בְּקָר אֶחָד הַתְּעוֹרְרָנוּ:
וְתַמְהֵנוּ - כֶּכָּר אָבִיב?

וְאֵנוּ, הַמְּתַלַּבְּטִים בֵּין הַעוֹנוֹת הַמְתַּחֲלָפוֹת,
אִישׁ לֹא שָׁאֵל אוֹתָנוּ:
אִם עֵינֵינוּ נִכּוֹנוֹת
לְקִדָּם אֶת זִיוָה הַמְּשַׁכֵּר שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ,
אִם לְבָנוּ פְּתוּחַ
לְאֶהְבוֹת חֲדָשׁוֹת,
אִם יֵשׁ בְּנוּ הַכַּחַ
לְקַלֵּט אֶת כָּל הַשִּׁפְעַת הַזֶּה
הַנִּתֵּר עֲלֵינוּ פְּתָאוֹם.

פְּשׁוּט, בְּקָר אֶחָד הַתְּעוֹרְרָנוּ:
וְהֵנָּה - אָבִיב.

אריאנה הרן

”הניצנים נראו בארץ...”

הגיע ליל פסח כל העולם כולו אומר הלל

הלילה הזה כולנו מסובין ערב פסח תשע"א

יום ב', י"ד בניסן תשע"א 18.4.2011
ארוחת בוקר (בוהורים) תוגש עד השעה 11:00
אין ארוחת צהרים.

בשעה 13:00 – נציגי המשפחות עורכים את שולחן הסדר שלהם.
ליל הסדר המרכזי בחדר האוכל – התחלת הסדר: 19:00

בברכת מועדים לשמחה!
צוות המטבח וצוות ליל הסדר

◀ והיו מספרים ביציאת מצרים

מן הארכיון: להכנס לפרופורציות... (נכתב בשנה בה השתתפו בסדר 960 מסובים!)

כולנו מסובין / נחמן ברבר

מתוך "ברמה" - גיליון מספר 158, כ' בניסן תשל"ד (1974).

אחרי שראיתי על לוח המודעות אימרה משל אבהתנא: "תהיה אתה 'בסדר', כולם יהיו 'בסדר' - והכל יהיה 'בסדר'" קיבלתי על עצמי להיות שותף בהכנת חדר האוכל לליל הסדר.

והנה היום, אחרי שעבר ליל הסדר ואחרון הכיסאות הוחזר לאחרון הנדבנים עלומי-השם, נתפניתי להרהר בקול.

בשירת ההודייה "דיינו" נאמר: "כמה מעלות טובות למקום עלינו?".

התם שבי מקשה: "מה זאת שמכנים לאלוהים 'מקום'?"

וקצת חכם שבי אומר: "ללמדך: מקום ואלוהים חד הם, מקום טוב להיות מיסב

בו בליל הסדר - רוח אלוהים שורה עליו!"

ואז רשע שבי אומר: "עשרה מקומות, חמישים מקומות - אבל אלף?"

ושאינו יודע לשאול (וזה כולי) אומר:

"אילו היו רק ספסלים ולא היו כיסאות - דינו!"

אילו היו רק 400 כיסאות ולא היו 960 כיסאות - דינו!"

אילו היו 960 כיסאות ולא ראינו את הבמה מכל פינה - דינו!"

אילו ראינו את הבמה מכל פינה ולא שמענו את ההגדה ואת שירת האביב - דינו!"

אילו שמענו את ההגדה ואת שירת האביב ולא מלא לבנו מיפי חדר האוכל המ-

קושט - דינו!"

אילו מלא לבנו מיפי חדר האוכל המקושט ולא מלאה בטננו מרק חם וקניידלעך

ושאר מטעמים - דינו!"

ועל אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת

לכל אלה שטרחו והכינו וקשטו ונדבו והתעקשו והפעילו דמיון וידיעה וזיכוננו -

בימים קשים אלה - בחג!"

...ובהזדמנות זו, היות ואין עדיין רשימה מתאימה על הלוח, אני רוצה להודיע

לוועדת המקומות שבשנה הבאה לא אהיה בפסח בבית - אבל יש לי המון עצות.

שהיו מסובין בבני ברק... / צביה מלמד מספרת על "סדר ביגור"

נתבקשתי להעלות זכרונות מהסדר ביגור. שמחתי לחזור לחוויות הרחוקות, לאווירה, למוסיקה. במרכז החוויה נכחה דמותו המיוחדת של יהודה שרת.

ההכנות התחילו הרבה לפני ליל הסדר. חזרות רבות התנהלו בערבים ונמשכו עד מאוחר. גם אנחנו, הילדים, השתתפנו בחזרות אלה ואהבנו את זה מאוד. כשאני חושבת על זה היום, אני מתארת לעצמי שלמבוגרים היה קשה לקום בבוקר לעבודה וגם קשה לשבת בחזרות כל כך ארוכות. מגיל צעיר התחלנו לשיר במקלה הילדים, אולי מכיתה א'. יהודה עודד כל אחד להשתתף, ממש עודד. אני זוכרת את זה עד היום. ההתייחסות אל הסדר

היתה אמנותית. יהודה הקפיד על ביצוע ועל מבחר השירים וקטעי הנגינה והקריאה. כמובן שזה דרש אימון רב. אלו הברות למשוך, כמה למשוך, גבוה, נמוך והגיה של ע' ו-ח'. זכורה לי האווירה שאפפה את כל יגור עם ההכנות לסדר. זה היה משהו עצום ממדים. היו מוסיפים שלחנות ושמים אותם על החלונות שהיו בנויים עם משטח שמספיק לשולחן וכסאות. המון אנשים לקחו חלק בהכנות ובסדר עצמו, המון אנשים-חברים ואורחים שרים בציבור אדירה ויהודה מנצח בכל גופו, רוקע ברגליו, מזיע ושערו פרוע.

אני חושבת שלא רק אני חיכיתי כל שנה לשמוע את השירה היפה, המוטעמת. בשבילי השירים קשורים באנשים. כמובן שרבים מהם כבר אינם בין החיים. לדעתי הם יכלו להיות זמרי אופרה. ההשפעה של יהודה היתה חזקה מאד. הוא גם לימד מוסיקה בביתו. כל המפגש איתו ועם המוסיקה שמלווה את החיים, הטביע את חותמו. אחד השירים שהמקהלה שרה בסדרים היה: על "הר גבוה על-י לך". במשך שנים לא מעטות, אולי עד שידעת שפסוק זה הוא מהתנ"ך, היה ברור לי לגמרי ששרים: 'על הר גבוה עלי הלה'. כך זה נשמע. הלה היתה בתו של יהודה שרת, והייתי בטוחה שבגלל זה השם שלה נמצא בשיר...

בזמנו סופר לי על יהודה שבשנים הראשונות כשהיתה מחצבה ביגור גם יהודה עבד בה. למרות שניגן בכינור וצריך היה לשמור על כושר הנגינה, הוא התעקש ולא ויתר לעבוד בעבודה הכי קשה, עם פטיש כבד לנפץ את הסלעים. למה אני מספרת את זה? נראה לי שהיצירה שיצר וליוותה את החיים והיכולת של יהודה לסחוף אחריו, נבעו מהשייכות העמוקה והחיים הקשים שהיו מנת חלקם של כולם.

לימים, לאחר שיהודה עזב את יגור, בפילוג, הזמינו אותו לערוך את ההכנות והסדר, לחדש ימים כקדם. נדמה לי שזה לא "הלך" כמו פעם ויהודה נפגע מאוד.

אני מתארת לי שבמשך השנים גם ביגור נעשו שינויים, קיצרו את ההגדה והורידו שירים. גם בשבילי החוויות משתנות. רק דבר אחד הייתי רוצה כל-כך: לשמוע עוד פעם אחת את ה"זמרים" - הבנות שרות את "שיר השירים" שיהודה חיבר לפי טעמי המקרא. אלו היו מוסיקה וזמרה שלא מהעולם הזה.

הסדר הראשון שלי בישראל / מרים שדה

1975 הגעתי לארץ עם קבוצה של נערים ונערות מברזיל. זה היה ביקורי הראשון בישראל והפגישה הראשונה עם קיבוץ בכלל ועם סדר קיבוצי בפרט.

אחרי כחודש וחצי ששהיתי בקרית שמונה הגעתי לקיבוץ אפיקים שבאותם הימים נחשב לקיבוץ הכי גדול וגם עשיר ומפואר.

לקראת ליל הסדר עזרנו להכין את חדר האוכל. זאת הייתה חוויה מאוד מיוחדת כי היינו שם בערך 30 אנשים והיינו צריכים לסדר שולחנות ל 2500 סועדים. עבדנו בצורה מאוד מסודרת, בסרט נע. כל אחד הניח משהו אחר על השולחן וגמרנו את כל העבודה בזמן קצר, יחסית.

אני זוכרת גם שבזמן העבודה האנשים שרו והיה מאוד שמח. הסדר היה מאוד יפה ומפואר. עם הרבה אוכל והרבה שירה והופעות. הייתה אווירה מאד חגיגית שכמוה לא חוויתי קודם.

יציאת מצרים שלי / אחיאם שורר

השתתפתי במבצע "תושייה" – העלאת יהודים מפורט-סעיד לארץ במלחמת קדש – 1956.

צה"ל נמצא אז כ-10 ק"מ מתעלת סואץ, ובפורט-סעיד התחוללו קרבות עזים במבצע המשולב האנגלו-צרפתי לכיבוש האזור. בארץ היה חשש כבד ודאגה רבה לגורל יהודי פורט-סעיד. ממשלת ישראל החליטה להוציאם ממצרים ולהביאם ארצה. לשם כך נשלחו שתי ספינות דיג המגויסות, בחרום למערך הלוחם בחיל הים. הן צוידו במזון, שימורים, שמיכות רבות ונשק אישי. הצוותים אוישו בחיילי מילואים מהיחידה בה שרתתי, בפיקודו של מפקד השייטת, ובנוסף בקציני מודיעין שצורפו אלינו.

יצאנו מחיפה לכוון דרום. מול נמל יפו עלה לסיפון מי שהיה ח"כ שלמה הלל שעסק רבות בעליה ב'. המשכנו לכיוון עזה שם המתנו לאשור להמשך ההפלגה. בינתיים הורדנו כל סימן זיהוי ישראלי, צבענו את הספינות באפור וכתבנו על החרטום של האחת – "קסטלו-מארה" ועל השנייה "אפרודיטה" כשאנו מפליגים תחת דגל איטלקי. כשהגיע האישור הפלגנו לאורך חופי סיני מערבה בליווי ספינת-טורפדו (סט"ר) עד כ-20 מיל מפורט-סעיד. משם המשכנו לבדנו. התקרבו לאזור פורט-סעיד ושם ראינו מחזה "כאילו מהסרטים": הים היה מלא בכלי שיט כגון: נושאות מטוסים, אניות מערכה ועוד. נכנסנו לתוך ה"בלאגן" הזה כשבאזור נשמעו קולות ירי ופיצוצים. השתדלנו לחמוק בשקט על מנת שלא למשוך תשומת-לב.

הורדנו עוגן ונשארנו כך עד שעת לילה מאוחרת. בעיר עצמה עסקו בינתיים באיסוף וריכוז של היהודים בדרכם לנמל. איתור האנשים, שכנועם ורכוזם בוצעו ע"י לובה אליאב ואברהם דר (הוא ג'ון דרלינג מ"עסק הביש" שנידון למות שלא בפניו), ועמם אלחוטן והם מצוידים בנשק ולובשים מדי קצינים צרפתיים (בתיאום עם האדמירלות הצרפתית). נכנסנו לתוך נמל פורט-סעיד ונקשרנו לנחתת צרפתית דרכה הועברו אלינו כ-180-150 איש. הכל נעשה בשקט, העולים היו מבולבלים ולא הבינו מה קורה איתם.

מיקמנו את כולם בצפיפות בספינות (בכל מקום אפשרי), ובשעת בוקר מוקדמת ניתקנו מהנחתת וחמקנו מהנמל. שטנו קרוב מאד לחוף סיני בכיוון כללי מזרחה.

בדרך טיפלנו ועזרנו לאנשים שרבים מהם הרגישו רע מאד כיוון שהים היה לא שקט. לאחר שחג מעלינו מטוס והיה קצת מתח, הנפנו את דגל ישראל. רוב האנשים היו עדיין מבולבלים ולא הבינו מה קורה. בין העולים היה זוג הורים ותינוקת. ההורים שכבו והרגישו רע ואנו נאלצנו לטפל בתינוקת: הכנו דייסות, החלפנו ו..... המשכנו להפליג צפונה. רק כאשר נראו אורות הכרמל העולים התחילו להאמין שהם באמת מגיעים לישראל. לפנות בקר נכנסנו לנמל חיפה והעולים הועברו לאוטובוסים של הסוכנות היהודית בדרכם למחנה "שער העלייה". עלינו נאסר לדבר על המבצע הסודי, אך חבר שלנו שנסע למחרת ברכבת סיפר ששמע שם שהיה מבצע להביא יהודים מפורט-סעיד...

מבצע "תושייה" התפרסם רק לאחר תשע שנים, עד אז נשמר בסוד.

ב-1985 נערך בקיבוץ נחשולים ערב הצדעה לדייג העברי ע"י "התנועה לארץ ישראל טובה". באמצע התוכנית נתב"ק שנו-מי שהשתתף במבצע – לעלות לבמה, שם עמדה שורה של אנשים. אדם מבוגר ניגש והחל לחבק אותנו בחום, במרכז השורה עמדה בחורה צעירה עם ילד – הבחורה הזו היתה אותה תינוקת שטיפלנו בה. ההתרגשות הייתה רבה ובכך נסגר מעגל לאחר שנים רבות.

"ברוכים הבאים בשערים, ברוך צאתכם לשדה"

טקס קציר העומר תשע"א

השנה, לרגל שנת ה - 80 לרמה, הזמנו את תושבי המועצה האזורית זבולון לחזות בטקס העומר שיערך בשדותינו. מצאנו לנכון לשתף שכנים וחברים בטקס היפה והמיוחד, אותו אנו חוגגים מזה 66 שנים, וכולו "שלנו": יוצרים, בונים ומבצעים.

על מנת להכיל את העם הרב, ולאפשר מירב מקומות ישיבה, תוקם טריבונוה בשדה. אנו מציעים להגיע בזמן לשדה, להשאיר את חיות המחמד בבית וליהנות בצוותא מחגיגת הקציר.

- הטקס ייערך ב"שדה שמיר", השדה הקרוב לפלרם.
- התכנסות הפעילים בשעה 17:30 על יד "תיבולים".
- תחילת הטקס בשעה 18:00 בשדה.

חג מהנה ומוצלח!

על התלבשות:

בחודשים האחרונים שוקדות התופרות על חידוש תלבושות העומר. התלבושות הוכנו על בסיס התלבושות המקוריות, מתוך מחשבה לשמר את היסודות אותן קבעה לאה ברגשטיין: שמלות בצבעי אדמה, גזרה כפרית ומזרחית. כמו כן נתפרו חולצות נוספות ל"הן ירוקן" בתכלת, כיאה לשיר ולריקוד שחוברו ב-1949 עם שמחת קום המדינה. זה המקום להודות מכל הלב לצוות כולו על השקעה, מסירות וסבלנות: לתופרות - מיכל שהם, דיאנה שמעוני, עפרי נבו ודינה גלוסקא. לרוקמות - זהר אשד, שרה'לה גלינקא ואתי גפן.

מיומני מתתיהו / חלק ראשון בסדרה

לפני 53 שנים צויין בקיבוץ עשור לאירוע המכונן ביותר שבהיסטוריית התנועה הקיבוצית בפרט ובעם ישראל בכלל – הקרב על רמת יוחנן, יחד עם האירוע המינורי – עשור להקמת המדינה. לקראת המאורע החגיגי עוד יותר – טקס העומר של אותה השנה, הזמנו אורחים רבים מכל קצוות תבל לחזות במחזה המרהיב שיצרו יחד "שלם את ברגשטיין בע"מ".

לקראת בוא האורחים התבקשו החברים להתהדר ב"זוהר מזהרת", בעוד הם – (האורחים..) "חרש לעומר מחכים".

וכך כתב מתתיהו לחברי הקיבוץ:

"לקראת העומר"

חגיגת העומר השנה תערך בסימן שנת העשור ובסימן עשר שנים לקרב על רמת-יוחנן. מקום החגיגה על פסגת קסייר, בדיוק מעל שדה המערכה, משם ניתכה עלינו אש האויב בימי מלחמת השחרור. מבין חגיגות העצמאות בארץ שכבר החלו, נכללת גם חגיגת העומר ויש לחשוב על נוכחות קהל גדול ואורחים רבים מחוץ לארץ בטקס. כל האמור לעיל מחייב אותנו ליתר חגיגות וליתר הקפדה בהכנות. אנו מבקשים על כן את החברים לשים לב להוראות כדלקמן:

א. השתתפות פעילה של כל החברים.

ב. לבוש חגיגי: מכנסי חאקי, חולצה לבנה, אבנט (לחברים) שמלות לבנות, אבנט (לחברות).

ג. השתתפות מלאה בתהלוכה.

ד. כל יודע שיר מצטרף למזמרים ללא התחמקות.

ה. לשמור בקפדנות להוראות למען הסדר.

ו. סבר פנים והיענות לקראת האורחים.

ברוב עם – הדרת מלך!

לשם מה מובאים הדברים? לא לשם האנקדוטה בלבד, אלא מכיוון שהשנה נחוגג את חג העומר בסימן 80 שנה לרמת-יוחנן (בלי הקרב הפעם), והזמנו את כל תושבי המועצה לחגיגה. אומנם איננו מתכוונים ל"הקים לתחייה" את התהלוכה, ובטח שלא לבקשכם לפשפש בארונותיכם ולחפש אבנטים. אך נדמה לנו בכל זאת שחולצה לבנה וסבר פנים כלפי אורחינו, כמאמר מתתיהו, אינם בקשה מוגזמת, ועל כך תודתנו נתונה לכם.

בברכת "נירו ניר", עמרי גלעד

בשם מתו"ה/צוות העומר/השמונים/תרבות/הרמקולית/תת רמה/מועדון 5/צוות שינוי

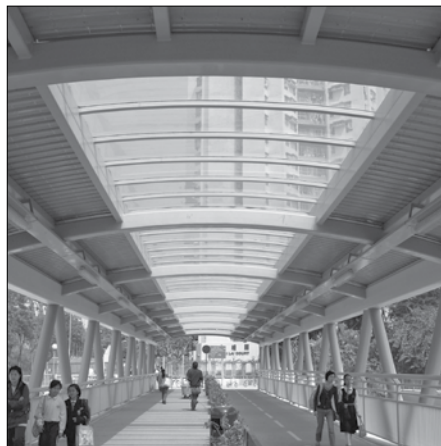
חברי הרמה מטיילים בפלרם / צוות ה-80

הניצנים נראו בארץ...
חברי הרמה נראו מטיילים בפלרם.

מה יום מיומיים?

מתוך כוונה לקרב את החברים לעשייה היום יומית, עלתה הצעה לערוך סיורי היכרות בענפים שונים במשק. איציק לקת, עובד פלר"ם וחבר בצוות השמונים, הרים את הכפפה והעלה את הבקשה בפני אנשי המפעל. פלרם לקחה על עצמה להיות ה"ענף" המארח הראשון. כדרכם - ברצינות, מקצועיות וברוח חברית התארגנו למבצע.

קבוצות, קבוצות של חברים הגיעו למפעל התקבלו ע"י מנהלו, ארנון אשד, וסיירו ברחבי תבל עם מדריכי הסיורים של "פלרם קולג". באמצעות מצגת מרהיבה גילו עולם ומלואו של יצירה ועשייה מעוררים השתאות והערכה רבה לידע, להשקעה ובעיקר ל"הון האנושי".
ישר כוח לעושים במלאכה.

שנת 2010 סוכמה בסוף מרץ, הדוחות הכספיים פורסמו ואנחנו יכולים להתפנות לעיסוק האמיתי בקיום תוכנית העבודה השנתית ובתוכניות לעתיד.

אחרי שנת שיא בתוצאות הכספיות ב-2009 והאופוריה של היציאה מהמשבר העולמי, התנאים בשנת 2010 החזירו אותנו להתמודדות עם המציאות. למרות שצמחנו משמעותית במכירות (גידול של יותר מ 100-מליון ש"ח בהשוואה ל-2009) וחצינו את קו המיליארד ש"ח, הרווחיות שלנו נשחקה בעיקר עקב עליה של כ-30% במחיר חומרי הגלם ושערי המטבעות "שעבדו נגדנו".

סיפור חומרי הגלם לתעשייה שלנו הוא מורכב והוא מושפע בעיקר ממחיר הנפט הגולמי ותוצריו (נפטא, אתילן, פנול ועוד) ומרמת הביקוש העולמית לחומרים פלסטיים. על מחיר הנפט הגולמי ותוצריו לא ארחיב ברשימה הזאת אך אתייחס לביקושים. הגורם המשפיע ביותר על הביקושים בשנים האחרונות הוא הצמיחה במזרח (בעיקר בסין). תעשיית הרכב הסינית הפכה להיות הגדולה בעולם בתחומה והיא צורכת פלסטיקה ברמות הולכות וגדלות (כיום מדברים על 30% פלסטיקה ברכב ממוצע). ליד זה הביקוש הגובר למוצרי אלקטרוניקה אישיים (טלוויזיות שטוחות, טלפונים חכמים, iPad, iPod ודומיהם) שמוצרים במזרח מושך גם הוא לא מעט פלסטיקה ומכאן שגורמים כמונו שיכולים לשאת רמה מסוימת של מחירי נחשפים למחירים ששוחקים את הרווחיות.

המוצרים שהובילו את הצמיחה בשנת 2010 (ומתוכננים להוביל גם בהמשך) הם לוחות ה-PVC המוקצף (שממשמים בעיקר לתחום הפרסום ותחליפי העץ), לוחות פוליקרבונט גלי והחממות הביתיות של "פלרם אפליקציות". "בצינורות הפיתוח" יש מספר מוצרים / תהליכים מאוד מעניינים שכאשר יגיעו לסיום הפיתוח ולשלב המסחרי, יוכלו לשמש "כקטר" לשנים הבאות.

המיקוד של פלרם לשנת 2011 יהיה בהמשך ישום התוכנית הרב-שנתית ובניתוח כלל הפעילות בכדי לאתר דרכים להתיעלות המערכת לצורך הגדלת שולי הרווח.

תנאי השוק בימים אלה מאוד מורכבים: מצד אחד רמת ביקושים מאוד גבוהה למוצרינו ומצד שני מחיר חומרי הגלם ממשיך להאמיר. כלל המערכת של פלרם רתומה כיום לשליטה במחירי המכירה בכדי להגן על הרווחיות.

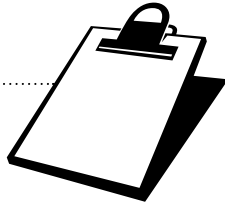
מדינת ישראל הופכת בשנים הבאות להיות מדינה מאוד אטרקטיבית מבחינת מס חברות. משנת 2015 מס החברות באזור שלנו יהיה 15% ובאזור בו ממוקמת פלרם אפליקציות הוא יהיה 7% (לשם השוואה: באנגליה מס החברות הוא 24% ובארה"ב כ-40%). מעבר "למעשה הציוני" יהיה ראוי לשקול את הרחבת היצור בישראל ופיתוח השווקים האורגניים של ישראל (כל מה שלא אמריקה ואירופה) כחלק מתוכנית להגדלת רווחיות החברה. כיום עובדים בפלרם 113 חברים ו-7 סטודנטים (לעומת 110 חברים ב-2009 ו-104 חברים ב-2008). כלל ההכנסות של רמת יוחנן מפלרם עמדו בשנת 2010 על כ-41 מליון ש"ח (ללא דיבידנדים).

במסגרת הפרויקטים לכבוד שנת ה-80, פתחנו את שערי פלרם ואירחנו קבוצות חברים לסיור והכרת החברה ופעילותה. לביקורים הגיעו חברים ממגוון גילאים רחב שגילו התעניינות ומעורבות ויצאו, כמונו, בתחושת גאווה על מה שניבנה פה ביותר מארבעה עשורים. לכל חבר ברמת-יוחנן חלק כלשהו בהצלחה. אנו מודים לצוות ה-80 יחד ולצוות מדריכי הקולג' בניהולה של לאה קוטלר על ארגון הביקורים ושיתוף החברים בפעילות הנעשית בפלרם.

חג שמח,

פרוטוקול ישיבת מזכירות

רשם: אליעזר גוטמן

פרוטוקול ישיבת מזכירות מספר 07/2011

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן
תאריך הישיבה: 31/03/2011
מספר חברי ועד הנהלה: 14

שמות המשתתפים בישיבה:

אליעזר גוטמן, יובל כהן, אביהו גלעד, איציק אדרי, נתי אבן דר, אילנה קרוא, מיכאל שגיא, עדנה לקח, אלישע שלם, רון מור, תלמה עזריאלי, נעמה בלושטיין, יוסי זמיר, ריפי שהם.

חסרים: אין

על סדר היום:

1. דיון בנושא תקציבי חברים שילדיהם בגרו – מוזמנת: לאה קוטלר.
2. חופשה מיוחדת משפחת יניב – מוזמן: דדי יניב.
3. בקשת לימודים של אורנה גזית.
4. פתיחת חג העומר לתושבי המועצה – מוזמנת: נעמי יפה.
5. שונות.

החלטות:

1. בעקבות כתבה של לאה קוטלר בברמה, ביקשה לאה להופיע בפני המזכירות ולנסות לשכנע את בצורך לשנות את מרכיבי תקציב החברים שילדיהם עברו את גיל 18. הטענה: הילדים, למרות היותם בגירים ובעלי תקציב נפרד מהוריהם – ממשיכים להיות חלק בלתי נפרד מבית ההורים והינם חלק מההוצאה המשפחתית הקבועה אשר אינה מתבטאת בתקציב ההורים שנשחק לאחר "יציאתם" לעצמאות. התקיים דיון בנושא, טלילה חורש הצטרפה לדעתה של לאה. בסיכום הדיון החליטה המזכירות לפנות למש"א להקים צוות אד-הוק לבחינת מבנה התקציב הקיים (כולל בקשתה של לאה) והבאת הצעה למזכירות. הרכב הצוות יהיה שלושה חברי מזכירות ושלושה נציגי ציבור (מומלץ כי מהמזכירות יהיו חברים בצוות: מזכיר, מרכז משק וגזבר).

2. דדי יניב, מבקש לערער על החלטת המזכירות שלא לאפשר לו לצאת לחופשה לבד (ללא אילת).
החלטות קיבלה שלוש החלטות:

החלטות המזכירות (והאסיפה) נשארות בעינן.

להקים צוות מצומצם מתוך המזכירות שימשיך להידבר עם המשפחה. הצוות יביא למזכירות תוך שבועיים את המלצתו. להביא לאישור האסיפה הקרובה את ההחלטה שהתקבלה באסיפה בשנת 2001 ואושרה לפני כחצי שנה במזכירות, בנושא יציאה לחופשה מיוחדת כבית-אב ולא כיחיד במשפחה.

3. רקע: אורנה גזית פנתה להנהלת מש"א בבקשה לאישור לימודי אנימציה במסגרת של שלוש שנים. השנה הראשונה מביניהן התחילה ומהווה לימודי מבוא הכרחיים להמשך. היות והנהלת מש"א אינה מוסמכת (כיום) לאשר לימודים שאינם בגדר רכישת מקצוע רלוונטי לעתיד או קידום בתחום עבודתו של החבר, הופנה נושא זה למזכירות. החלטת המזכירות: מאשרים לאורנה את הלימודים בשנה זו, המזכירות אינה מתחייבת לאשר את המשך לימודי אורנה לשנים נוספות.

4. נעמי יפה, מרכזת פעילות שנת ה-80 לקיבוץ, מעדכנת את המזכירות כי השנה מזמינה רמת יוחנן את תושבי המועצה לחוג איתנו את העומר. המועצה תפרסם לקראת החג את האירוע. לאירוע יוזמנו אישים נוספים. צפויים להגיע יותר כ-1,500 איש. תוקם טריבונה ויערכו סידורים מיוחדים. בהזדמנות זו מביעה המזכירות הערכה רבה לנעמי, אשר באנרגיות שלא נגמרות ובעזרת אתי גפן וחברים נוספים מרימים אירועים בקצב שלא היה מבייש כל חברת הפקות גדולה.

5. שונות:

* הוקם צוות (מתוך וועדת בטיחות) לבחינת מצב תנועת הרכבים (כולל קלאב קאר) בקיבוץ. וועדת הבטיחות תמליץ על נהלים ופעולות שיש לבצע בנושא. המלצות הועדה יגיעו לאישור המזכירות..

* המזכירות קיבלה מווי גלעד דיווח על האירוע הטרגי במאגר.

פרוטוקול ישיבת מזכירות

רשם: אליעזר גוטמן

פרוטוקול ישיבת מזכירות מספר 08/2011

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן
תאריך הישיבה: 7/04/2011

שמות המשתתפים בישיבה: חברי המזכירות, הנהלת מש"א, הנהלה כלכלית + "צוות שינוי".

על סדר היום:

הצגת מסמך ההצעות של צוות שינוי בפני הנהלת הקיבוץ.

הצוות לבחינת חלופות לאורחות חיים שנבחר באסיפה ובקלפי הציג את הצעותיו. הצוות החליט לעסוק בארבעה נושאי ליבה:

שיוך נכסים.

קשר בין תרומה לתמורה.

הפרטות והתייעלות.

סטטוסים בקיבוץ – מסלולים ודמוגרפיה.

בשל התארכות הדיונים והצורך לחזור אל הציבור עם תוצרים, גיבש הצוות הצעות בשני הנושאים הראשונים והציג אותן בפני הנהלת לשם קבלת משוב.

דיון: נערך דיון בהצעות הצוות. לא התקבלו החלטות.

בכוונת הצוות להציג את ההצעות לציבור במפגשים שיוקדשו להסבר ההצעות בלבד, ולאחר מכן להביאן לדיון והחלטה באסיפה ובקלפי.

דיווח "צוות השינוי" לציבור – לקראת הגשת המלצותיו לציבור

"צוות השינוי" (הצוות לבחינת אלטרנטיבות לאורחות חיים) סיים את עבודתו לשלב זה והציג את הצעותיו בפני הנהלת הקבוץ (קהילה, כלכלית, מש"א, כפי שמדווח בידיעה הקודמת). מטרת המפגש הייתה לשמוע הערות/הארות, וכך אכן היה. בכוונת הצוות להתכנס ולדון במשוב שהתקבל מחברי הנהלת.

לאחר שלב זה, שיסתיים מייד לאחר חג הפסח, יוצגו ההצעות המפורטות בפני הציבור ללימוד, דיון וקבלת החלטות. אנחנו מחלקים פרק זה לשני חלקים:

שלב הלימוד וההבהרות – פרק זמן של כשבועיים שבו נקיים 6-8 מפגשי לימוד והבהרה של הצעת הצוות. המפגשים יהיו פתוחים ומותאמים לכלל החברים. ההצעה היא מטבעה מורכבת וחשוב לנו להקדים פרק זה לדיון המחייב הבעת עמדה בעד או נגד. (פרטים בדבר המפגשים וההרשמה להם – בהמשך).

שלב קבלת החלטות – ההצעות יובאו לדיון והחלטות באסיפת הקיבוץ ובקלפי.

בשם "צוות השינוי",

אודי פלד ועידו רודי – מרכזי הצוות

משולחן המזכיר

אליעזר גוטמן

התקופה הקרובה עשירה בחגים. בשלב זה (כמו בכל שנה) הופכים להיות חזאים: "האם הגשמים יאפשרו את הפקת העומר?" - השנה אמורה להיות הפקה מיוחדת בה נארח את תושבי האזור: יש להקים טריבונו, ובמה, ואם יהיה בוך זה יהיה עסק מורכב. בכל-אופן, החזרות בעיצומן.

בכלל, ישנה תחושה שהפעילות התרבותית/חברתית, השנה, לא עוצרת לרגע: סיורים, טיולים, פעילויות בח"א, בפאב ואפילו אירוח בפלר"ם שכלל שיחה פתוחה וגלויה עם ארנון.

בתחום העבודה מרגישים רוח חדשה/רעננה שמביא יובל כהן, מרכז מש"א החדש, וממשיכים כל הזמן להתייעל: להחליף שכירים בחברים, לשבץ חברים ובנים נוספים בפלר"ם, ועוד.

בתחום הבניה - בחודשיים הקרובים יבשילו ויאוכלסו שכונת הדס מרכז ובית-המוסדות.

כניסת ההנהלה לבית המוסדות תפנה חדרים ומעברים נוספים צפויים בעקבותיה.

לצערי/לשמחתי, לא ניתן להגיד שבמהלכים האחרונים "בא לציון גואל" והחצר תחזור להיות גינה/פארק אחד גדול. במהלך השנתיים הקרובות נמשיך לבנות/לשפץ בחצר כולה, על כל המשתמע מכך.

בעניין תנועת רכבים בקיבוץ - הצוות שקם ע"מ להציע שיפורים כבר יושב ומכין הצעה. עכשיו ברור - נקבל החלטות חד-משמעיות וכולנו נתיישר לפיהן, אחרת זה באמת עלול להיגמר באסון.

לעניין צוות השינוי - הצוות ניבחר לפני כעשרה חודשים ובימים אלו יתחיל לפרוס את הצעתו לפני הציבור. חשיפה ראשונה של ההצעה בוצעה בפורום המזכירות, ההנהלה הכלכלית והנהלת מש"א.

מבחינה אישית, במהלך השנה האחרונה לא כתבתי ופרסמתי את דעותי (הידועות לכולם) ב"ברמה". היה לי חשוב לתת לצוות לעבוד ללא "רעשים". יאמר לזכות הציבור שאכן הצוות עבד ללא "הפרעות", ולי כמזכיר היה חשוב להתאפק.

עכשיו, כשהצוות סיים עבודתו ועומד להציג בפני הציבור, אני רואה חובה מוסרית, אתית וציבורית להשמיע שוב את דעתי ועמדותי (זה לא מפחית לרגע את היותי מזכיר של כל החברים), ולהציע חלופה להצעת צוות השינוי, שהייתי שותף בו, אך בסופו של תהליך לא יכולתי להסכים להצעותיו הנוגדות את עמדותי העקרוניות/רעיוניות. לכן החלטתי להביא את דבריו של עזרא דלומי מקיבוץ ראש הנקרה המייצגים את עמדותי (דבריו יופיעו בהמשך הגיליון).

לזכותו של הצוות יאמר שניתנה במה לכל הדעות, שהדיונים היו עניינים ולא מתלהמים, ושנעשה מאמץ אמיתי למצוא נוסחה שרובנו נוכל לחיות איתה. מבחינתי, זהו מאבק על הבית (אני יודע שגם הצד השני מרגיש כך).

לסיום, מאחל לכולנו: הילדים, החיילים, השליחים ולכל תושבי הרמה ובני ביתם חג חירות שמח, שנזכה לשקט בדרום ושגלעד שליט ישוב הביתה.

מתוך דברים שנאמרו ע"י עזרא דלומי והותאמו אלינו..

/ הביא לדפוס אליעזר גוטמן

בוויכוחים ובדיונים בעד ונגד הפרטת הקיבוץ יש עובדה אחת שקשה להתכחש לה: הרבה יותר קל לפרק מאשר להרכיב. הרבה יותר קל להפיל שיתוף מאשר להקימו ולשמרו. במטאפורה, זה כמו לפרק או לבנות בית; לחסל או לבנות זוגיות. בשביל לפרק בית, מספיק לערער עמוד אחד שלו. הפלת עמוד – נפל הבית. בשביל זה מספיק לעתים גם אדם אחד. בשביל להקים את הבית – צריך תיאום והסכמה של הרבה אנשים וידיים: קבלן, אדריכל, מהנדס, בנאים, דיירים. בזוגיות, אם אחד הצדדים לא מעוניין, היא מתבטלת. בשביל לקיים אותה צריך ששני הצדדים יסכימו, ועדיף שיהיו מסונכרנים.

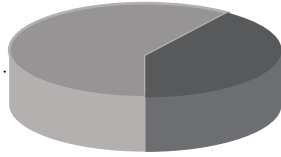
בדברים הללו יש תשובה, לפחות חלקית, לשאלה מדוע ברוב הקיבוצים, כשמתחילה תנועה לכיוון ההפרטה, היא משיגה דומיננטיות, למרות היותה בתחילה במיעוט, למרות, שלפחות בהתחלה, רוב, אפילו גדול של חברים, לא רצה בפירוק השותפות.

מתברר שלמיעוט יש כוח לכפות את רצונו באופן שאין לרוב. למה? כי קל יותר לפרק מאשר לבנות, קל יותר לשבור הסכמה מאשר לקיימה. למיעוט, במקרה שלנו, יש סנקציות שלרוב אין אותן.

חוץ ממוטיבציה חזקה של מובילי ההפרטה – בדרך כלל מדובר במי שעומדים להרוויח יותר – מה שגורם להם להיאבק ללא פשרות, יש להם גם את היכולת "לשבור את הכלים", כאשר העניינים לא מתנהלים לפי רוחם: למשל, לבקש להיות תושבים, למשל, לצאת לעצמאות כלכלית, למשל למצוא דרכים יצירתיות "לעשות לביתם". לקבוצת הרוב אין סנקציה נגדית: הוצאה מן הקיבוץ איננה חלק מכללי המשחק הלגיטימיים, כשלא מדובר בעניינים חריגים ממש, ויש כמובן קשרי חברות ומשפחה, תפקיד בעבודה ועוד כיו"ב עניינים שקשה להפריז בחשיבותם.

לפיכך, כשהמחלוקת מגיעה לקצה, הולכים על הפתרון "הפרגמטי": חופשה-מיוחדת, תושבות, "הסדר מיוחד" וכו', בתקווה שהעניינים יירגעו, מה שכמובן לא קורה. ברבות הימים כמות ההסדרים הופכת לאיכות, הרוב הדומם מתעייף – שהרי אורחות החיים נהפכים למשהו מעוות – ומתישהו, בלחץ כזה או אחר, מושג האחוז הדרוש בתקנון והפרטת הקיבוץ הופכת לעובדה מוגמרת ולגיטימית...

דווח אביבי

משולחנו של מרכז המשק הצרכני

איציק אדרי

עבר, הווה, עתיד – והסודה

בעלון הקודם הבטחתי לעדכן קצת על הנעשה עכשיו וגם על התוכניות לעתיד, וכמובן אני חייב מילה על הנושא התורן הבער ברומו של הקיבוץ: הסודה!!!

אז מה היה לנו עד עכשיו – עבר הווה ומה מתוכנן – עתיד?

בניה שיכון תכנון ותשתיות

פתחנו את המרכול החדש והוא פועל לשביעות רצוננו אבל זה כבר "פסה". סיימנו את בניית שכונת "הדס" מזרח ומערב, את שכונת "פינוי בינוי" וזה עוד יותר "מי זוכר". התחלנו את בניית "הדס" מרכז ואנחנו בשלבי סיום. בתוך מספר שבועות נראה דיירים עוברים לביתם החדש. מספר משפחות וחברים שיפצו את בתיהם, מרביתם סיימו וחדשים מתחילים. תוכנית התב"ע לשכונת "ערבה" מתעכבת מעבר למתוכנן. ששה חודשים מפרידים משלב הפקדת התב"ע עד שנקבל אישור לבנות. זמן זה מנוצל על ידי ו. שיכון לגמר השיבוצים וההגרות, שלב שהחל מזה זמן וצפוי להסתיים בימים אלה. הדיירים ששובצו התחילו כבר בתכנון ביתם. הורדנו את מחסן הקירור הישן (מי עדיין זוכר?). שיפצנו את המטבח ואת חדר האוכל, שיפצנו את מכונת הכלים והסודה, צבענו קירות וחלונות, החלפנו תקרות שינינו תאורה. תיקנו רצפה, שיפצנו את השולחנות, שיפצנו את פינות השתייה והסודה, שיפצנו את חזות הלובי, ועוד צפויות להגיע עגלות סלטים מותאמות לצרכי ההיגיינה. ועוד שיפורים רבים לפנינו שלא את כולם מניתי.

בימים אלה נפתח "בית הטיפולים" (שם זמני) המשופץ ליד המזכירות לשם עברו כבר שירותי הפדיקור, המספרה והקוסמטיקה. בהמשך יעבור לשם משרד התרבות. אני מקווה ומאמין שכולנו נהנה לא רק מהמבנה המשופץ, אלא נוסיף להנות משירות טוב אדיב ומקצועי של כל הענפים התורמים לאיכות חיינו.

תוך ימים משרד הרכב ירד מקומה א' של בית מוסדות ויעבור למשכנו החדש בקומת קרקע. דיווחים ימסרו בסמוך לאירוע על ידי האחראים. במבנה המרכולית הישן נשכן בעתיד הקרוב את הספרייה שתעבור מ"בית התרבות" למרכז החצר. חברים המוכנים לעזור בהעברת הספרייה מוזמנים לפנות ישירות לאמנה או ליובל ואיציק. במקום הספרייה שתתפנה אנו מתכננים את הרחבת הארכיון הקטן שלנו.

על שבילים ומדרכות ששופצו או נוספו לא ארחיב כי זה אף פעם לא מספיק והבניה בחצר לא מאפשרת ליהנות מהשיפור המתמיד בתשתיות. שופץ מנגנון הסליק וטופל אזור הגישה לשם.

בית מוסדות – מכיוון שקומה א' של בית המוסדות התרוקנה נכנסנו לשלב האחרון של התאמת בית המוסדות לדייריו החדשים.

בימים אלה נבנה אגף הנהלת החשבונות. אנו מסיימים את בניית חדרי הנהלת הקהילה והמערכות התומכות שלה: קופת בית, רכש, ביטוח, חשבות שגר, חדרי ישיבות ועוד... תוך כחודשיים נוכל לראות כבר את ראשוני העוברים למשרדים החדשים.

בית הסיעוד – בימים אלה הבית עובר שיפוץ ומתיחת פנים. הגג בין שני המבנים הוחלף, מספר דירונות מוסבות לחדרים סיעודיים לאפשר קליטת מטופלים.

מה יקרה עם המבנים שיתפנו?

בית מש"א- הנהלה כלכלית- יוסבו למגורים כפי שהיה בעבר. בנייני הרכש ההגברה והברמה יוסבו למגורי צעירים חיילים. חדר ההדפסות ומשרד "ברמה" יועברו למבנה אחר בתאום. ההגברה מתוכננת לעבור למועדון לחבר (מכללת דאו) הרכש יעבור לבית מוסדות. מכללת דאו תעבור לקרוונים של קופת בית אשר יוזזו לאזור הדרומי של הקיבוץ בסמוך לבית הספר.

משרדי הנה"ח הנוכחיים שיתפנו יוקצו לביטחון ובטיחות, לחדר מוסיקה, ומשרדים לפעילויות על פי הצורך. המעברים מתוכננים בדירוג ונדרש כולנו לסבלנות ושיתוף פעולה מירבי. קומת הקרקע של בית המזכירות הנוכחי תוקצה למערכות מידע והמבנה שהם יפנו, יוסב חזרה למגורים.

לא ציינתי כמובן רשימה ארוכה של אירועים שנעשו בחסות שנת ה-80 ובחסות ותרבות. כולנו מרגישים את הפעילות המבורכת מסביבנו איזה שנה כיפית: טיולים, ימים של חברותא, סרטים, פעילויות משותפות, חגים ועוד שפע אירועים לפנינו.

מה עוד?

גן המשחקים החדש לפעוטות וילדים הותקן בקרבת חדר האוכל. המקום ציבורי ובקרבת חדר האוכל חשוב שההורים ישגיחו על ילדיהם ויעזרו לשמור על הסדר הטוב וכמובן על ביטחונם של הילדים. אנו בעיצומו של התקנת דוד קיטור חדש שיוצמד למכבסה ויופעל בגז. לכשיופעל נפעל לפינוי הדוד הישן ששירת אותנו נאמנה כל כך הרבה שנים. חורשת דקר-תעבור מתיחת פנים ותעובה בטבון, פינות ישיבה, מתקן שעשועים אחד או שניים, תאורה, צמחיה כך שתהפוך למרכז נחמד לפיקניקים משפחתיים.

מועדון לחבר ותכנון מרכז החצר- בימים אלה מטפל צוות מחודש בתכנון של מועדון לחבר חדש שישמש גם כאולם אירועים קטן- בינוני הכוונה להקימו בשנה הבאה במקומם של הקרוונים של קופת בית או לחילופין באזור מתקן הקיטור שיוסר. בנוסף אנו עוסקים בתכנון של מרכז החצר ושיפור החזות הכללית אזורי הגישה נוף נוי תעבורה וכו.. כמובן שבשלב זה מדובר בתכנון והדרך עוד ארוכה לכשיושלם הדיון ותהיינה המלצות נעדכן.

חניות- אנו מנסים לשנות את כל אזור החניות במרכז החצר כך שיותאם לצי הרכב שלנו ויאפשר תנועת כלי רכב בטוחה יותר תוך הקטנת המפגעים הבטיחותיים ושמירה על הנוף. נבחנו מספר חלופות ועדיין לא הגענו להכרעה איזה מהן מתאימה יותר.

נוי ומים - רואים ומרגישים איך החצר מתחדשת ומתעדכנת. ענף הנוי שעבר שינויים מבניים נותן מענה בעיקר לצרכי הנוי הציבורי ואח"כ באופן מוגבל בזמן ובעלות לצרכי הנוי הפרטי. בימים אלה אנו שוקדים על תוכנית שנתית לצמצום הדשאים כמתבקש עקב מגבלות המים החמורות שהושתו עלינו. בכוונתנו להשאיר דשאים ציבוריים באזורים מרכזיים ואת שאר הדשאים להסב בהדרגה לנוי המורכב מצמחיה חסכנית במים. ואם הזכרנו מים אז חשוב לציין שרשות המים מחייבת את כל הצרכנים וגם אותנו להתקין מונים. בצענו סקר לבחינת הצרכים שלנו והמשמעויות התקציביות. ייתכן ונדרש עוד השנה או לכל המאוחר בשנה הבאה להתקין מונים בכל הבתים ובחצר, הנושא בבדיקה.

מזון

מחירי המזון מאמירים ועדיין צריך להאכיל את כולנו באותו תקציב. המשימה לא פשוטה. העלאות המחיר שבצענו היו מינימאליות ונקווה שלא נצטרך להידרש לכך שוב. הצוות שבצע רענון בכמה משרות מפתח ממשך להאכיל את כולנו וממשיך לנסות לשפר ולגוון את המזון תוך שמירה על מסגרת התקציב שנקבעה. כמו בכל תחום בחיינו אין סוף לשיפורים ותמיד אפשר לעשות עוד. תחום זה הכי חשוב לביקורת כי לכולנו טעמים שונים, העדפות שונות וסטנדרטים שונים. האקונומים והצוות קשובים ומשתדלים.

תעבורה

צי הרכב חודש משמעותית, כמו כן אנו בעיצומו של מהלך רב שנתי לחידוש צי הקלנועים. קלאבקים רבים שנסעו על מנוע בנזין הוחלפו לחשמליים. נושא בטחון הולכי הרגל נמצא על סדר היום שלנו, וועדת בטיחות תדון בהסדרי תנועה ותמליץ על תקנות לשיפור הבטיחות. סגרנו את אזור חדר האוכל לתנועת כלי רכב וקלאב קארים. לאלה מבנינו ש"מתקשים" לעמוד בתקנה אנא כבדו את החלטותינו.

מערכות מידע

השנה נשלים מהלך של הכפפת כל ענפוני התקשורת תחת ענף מרכזי אחד ענף "מערכות מידע". כיום ענף זה, באחריות אורן טהרלב, מטפל בנושאי: המחשבים, תוכנות האינטרנט והתקשורת הקווית. בימים אלה החלטנו על הכפפת כל תחום הטלוויזיה הכבלים והוט תחת מחלקה זו. מהלך זה נועד להגדיל את מספר בעלי הידע בתחום חשוב זה בחינוך, וזאת ועל מנת לשפר את השירות ואת המענה לצרכי לחברים. לכן מעתה פניות בנושא כבלים טלוויזיה והוט יש להפנות לשירות דרך מוקד השירות שלנו 9666. חשוב לציין: מנוי שרוצה להוסיף ערוץ או להחליף מכשיר יפנה ישירות להוט כמקובל עד היום. במקרה של תקלות שחברת הוט לא נותנת להם מענה או תקלות כלליות ברשת – המערכת שלנו תסייע בפתרון הבעיות.

נושא הניידים נשאר ללא שינוי ומטופל בקיבוץ על ידי חגי ואיל. חשוב להתעדכן מידי פעם האם הנכם נמצאים במסלול המתאים. לתזכורת: יש מסלול עסקי ויש מסלול קהילתי. אנא בדקו: אפשר לחסוך כסף ניכר אם נמצאים במסלול המתאים.

לגבי אינטרנט: בשנה שחלפה הושקע כסף רב בשיפור תחום זה כולל הגדלת רוחב פס, הפרדת הרשת העסקית, מהקהילה ועוד.. האם די בכך? התשובה היא לא! בודאי לא למי שגולש הרבה ומוריד קבצים כבדים. אנו בסיכומי של סקר שבדק את ההיתכנות, הכדאיות והעלות הצפויה של רישות הקיבוץ בסיבים אופטיים או לחילופין מציאת פתרונות אחרים זולים ולא פחות טובים לצרכים הגוברים של העברת מידע ברשת האינטרנט. הנושא מורכב ויקר, להערכתנו לא נכנס למהלך של רישות אופטי בעיקר מסיבות של עלות-תועלת. אנו בודקים נושא זה ברצינות הראויה ונעדכן בבוא העת. אז מה עם הסודה? עוד מעט, סבלנות...

חינוך

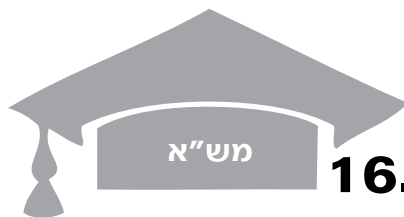
בתוכנית ההשקעות של השנה מתוכננים מספר חדרי בטחון לבתי הילדים ושינויי ייעוד לאחרים באופן שייעל את המערכת וישפר את ההכנסות לכל יחידה. אנחנו עוסקים בתכנון ואולי נספיק להתחיל בבניה עוד השנה.

אז מה הסיפור של הסודה?

ובכן גילוי נאות בילדותי אהבתי לפדל עם אופניים מקרית שמונה בה גדלתי לישובי הסביבה. מידי פעם הרוותי צימאונם במתקני הסודה של קבוץ דן, דפנה, או קבוץ שמיר וגונן. הבנתי אז שמתקן הסודה בקיבוץ חשוב והנו חלק מהוית הקיבוץ. אז עוד לא הבנתי עד כמה הוא חשוב! לימים במסגרת תפקידי הנוכחי, כשהתמזל מזלי ואחריות העל לתקינותו של מתקן הסודה בקיבוץ הגיעה לפתחי "שר המשקים", הרגשתי באמת את כובד האחריות. הבנתי שאולי "צבא צועד על קיבתו" אבל קיבוץ או לפחות פרטים ממנו "צועדים על סודתם", וחייהם אינם כתמול שלשום ללא הסודה. ברצוני להבהיר כשהמתקן מתקלקל וזה קורה לכל מכונה חדשה כישנה. אנו מתייחסים לעניין ברצינות הראויה ומשתדלים לצמצם את תקופת "היובש" למינימום. אנא מכם ולאלו שקשה במיוחד: אנחנו מתחייבים תמיד לטפל מהר וללא דיחוי לתיקון התקלה. העיכובים אינם תלויים בנו אנחנו שוקלים הקמת קבוצת תמיכה ל"מכורים" לסודה לתקופות "ההמתנה" (סתם, סתם..). נכון למועד כתיבת שורות אלה, הסודה זורמת ומבעבעת בעוז ובמאמר מושאל מבלי לפגוע בזכויות יוצרים, "ושאבתם סודה בששון מברזי חדר האוכל" להנאת כולנו.

אני יכול להמשיך ולדווח אך אשאיר מקום לאחרים. מי שמעוניין בפרטים נוספים מוזמן לפנות ולהתעדכן. לסיום אומר כך: לא הכול מושלם, להיפך. כולנו בני אדם ולמרות הרבה רצון טוב לא הכול מצליח כפי שכל אחד מאיתנו היה רוצה או שואף. למרות זאת העשייה והיכולת שלנו להרים כל כך הרבה פרויקטים הנן פרי שיתוף פעולה של רבים וטובים. לכל אחד מאיתנו בתחומו תרומה מכרעת להצלחה של המקום בו אנו חיים. בסך הכול ואני לא אובייקטיבי, טוב לחיות כאן. מקום יפה בריות נאות, פרנסה טובה, בונסים מעת לעת, תרבות חברותא מרחיבים דעתו של האדם. לכולכם תודה על שיתוף הפעולה על אורך הרוח והאכפתיות.

חג אביב שמח!

◀ הנהלת מש"א – 16.3.2011

יובל כהן

נוכחים: יובל, אליעזר, איציק, ויו, שחר, אורית ב-נ, עידו שלם, ורד, אורי.פ
חסרה: יפעת ליכט

1. תאום ציפיות הדדי עם הנהלת מש"א לגבי תפקידי ההנהלה, תיפקודה והנושאים העיקריים שעל הפרק. הנקודות העיקריות שעלו:
 - הנהלת מש"א כמובילה את השינויים וההתאמות בפיתוח ההון האנושי.
 - בניית סדר יום המורכב ב- 50% שוטף ו- 50% תכנון עתידי.
 - שקיפות כערך חשוב לציבור. קביעת יעדים ומדדים, כולל ל"ז".
 - התמקדות בנושאים עיקריים. לא "להתפזר" מדי.
 - הגדרת סדרי עדיפות לטיפול במגזרי האוכלוסיה השונים ויצירת תשתית לתכנית עבודה.
 - הטיפול בשוטף צריך להיות מיידי. לתת לציבור תשובות מהירות.
2. לימודי איתי שלם – איתי מבקש ללמוד בשנה הבאה לתואר שני בעבודה סוציאלית על מנת להגדיל את יכולת ההתפרנסות. הלימודים אושרו. במידה ואיתי לא ישלים את לימודיו בשל סיבות התלויות בו, הוא יחוייב בגין שכר הלימוד שכבר שולם. כמו כן, איתי צופה כי כ- 40% ימומנו ממקום עבודתו. לימודיו של איתי יהיו בהמשך לעבודה במשרה מלאה.
3. לימודי גרפיקה ממוחשבת לאורנה גזית – מבקשת בשלב ראשון אישור ללימודי מולטימדיה (תנאי הכרחי ללימודי אנימציה). בקשתה של אורנה עוברת לדיון במזכירות.
4. המלצה לגיבוש צוות שיבחן את נושא ועדת ביקורת ויביא המלצות האם וכיצד לגשת למהלך. הצוות כולל את אליעזר (יו"ר), תלמה ע', יובל, לאה זבולון וישראל ויס.

◀ הנהלה כלכלית / 20.1.2011

ויני גלעד

לחברים שלום,

להלן תמצית ישיבות הנהלה כלכלית מתחילת שנת 2011. בגיליון הבא תפורסם תמצית משתי ישיבות נוספות.

משתתפים: יגאל אופק, יובל כהן, ויני, אבנר אחיטוב, איציק אדרי, אליעזר גוטמן, איתי ליכט, ארנון אשד, דניאל יפה, אלה צור, נתי אבן דר.

חסרים: מוטי חורש, עומרי רימון, אודי פלד

מוזמנים: עדי מאירוביץ'

על סדר היום:

1. תוכנית מקורות ושימושים 2011.
2. הקמת צוות פיתוח עסקי.
3. הקמת צוות לבחינת נוהל איוש משרות בפלרם ע"י חברי הקיבוץ.

דיון והחלטות:

1. תוכנית מקורות ושימושים 2011.
ויני: הציג תוכנית מקורות ושימושים לשנת 2011 שהופץ לחברי הנהלה. התקיים דיון במסגרתו התייחסו חברי הנהלה לנושאים הבאים:
 - תכנון מול יכולת ביצוע.
 - מסגרת פתרון עסקי ודיון ואישור בהשקעות ספציפיות.
 - פרויקטים סולאריים קטנים והבאתם לאישור נפרד.
 - משיכת דיבידנד שני מפלרם וקשירת ביצוע שימושים בחלוקת דיבידנד זה.
 - גיוס חוב זמן ארוך לעומת שימוש בנכסים כספיים.
 - הגדרת שלב ב' בהשקעות בסכום של כ-7 מיליון ש"ח מול הדיבידנד השני בפלרם.

סוכם:

רכישת מערכות סולאריות קטנות - יובא לדיון מפורט (נידון בישיבת הנהלה כלכלית 25.1.11).
חלוקה תוכנית המקורות לשלב א'+ב', בהתאם לחלוקת דיבידנד שני מפלרם ועדכון תוכנית השימושים בהתאם.
בכפוף לאמור לעייל, לאשר התקציב והתוכנית כפי שהוצגו.

2. הקמת צוות פיתוח עסקי

ויני: מציע להקים מנהלת פיתוח עסקי בהרכב מנהל כלכלי, גזבר, מנהל משק צרכני ושני חברים נוספים מהנהלה כלכלית - מוצעים דניאל ויגאל.

סוכם:

לאשר כפי שהוצע.

3. הקמת צוות לבחינת נוהל איוש משרות בפלרם ע"י חברי הקיבוץ

ויני: מוצע להקים צוות שייבחן איוש משרות בפלרם על ידי חברי רמת יוחנן.

הרכב הצוות: צוות מש"א שוטף (מזכיר, מנהל איזור ישראל בפלרם, מנהל מש"א רמת יוחנן ומנהל מש"א איזור ישראל בפלרם) וכן פורום פלרם (מנכ"ל + יו"ר פלרם, מנהל כלכלי רמת יוחנן, מנהל משק צרכני רמת יוחנן) - סה"כ 8 חברים.

סוכם:

א. לאשר כפי שהוצע.

ב. הצוות יגיש המלצותיו להנהלה כלכלית בתוך כחודשיים.

◀ הנהלה כלכלית / 25.1.2011

משתתפים: דניאל יפה, אלה צור, עמרי רימון, אודי פלד, יובל כהן, נתי אבן דר, איציק אדרי, אליעזר גוטמן, ארנון אשד, מוטי חורש, אבנר אחיטוב, ויו, יגאל אופק
מוזמן: רו"ח אוהד עובד

על סדר היום:

1. הצעה לביצוע עבודה בנוגע לאסטרטגיה פיננסית.
2. הצעת השקעה ברכישת מערכות סולאריות קטנות.
3. רכישת מניות נוספות בתנובה.

דין והחלטות:

1. הצעה לביצוע עבודה בנוגע לאסטרטגיה פיננסית.
אוהד: הציג הצעה לעבודה בעניין הנדון לפי מצגת ונייר עבודה שהופץ לחברי ההנהלה. התקיים דיון בו התייחסו חברי ההנהלה לעניינים הבאים:
 - ערך מוסף של העבודה הנ"ל.
 - קבלת נקודת התייחסות חיצונית ומקצועית על עסקי רמת יוחנן.
 - הגדרת כיווני פיתוח עסקי.
 - לו"ז לביצוע העבודה והשקעות בפתוח עסקי.
 - מערכת קבלת החלטות בתחום הפיתוח העסקי.
 - תכנון אסטרטגי למגזר העסקי לטווח ארוך.
 - רמת סיכון רצויה לרמת יוחנן, לרבות העדר גיוס חוב זמן ארוך.
 - מגמת חלוקת רכוש לחברים.
 - המשך עבודה עם עובד- גובי לביצוע המודל.

סוכם:

להתקשר עם עובד- גובי לביצוע העבודה, תוך צמצום בחלק הפיננסי והפחתת עלות משמעותית.

2. הצעת השקעה ברכישת מערכות סולאריות קטנות (KW 50).
ויו: הציג הצעת השקעה בני"ל שהופצה לחברי ההנהלה.

התייחס לביצוע מערכות קטנות בפועל בישראל ב- 2010 ולהבטחת תפוקה על ידי היצרנים.
לשאלת דניאל התייחס לדרוגיות ההשקעה וביצוע ההתקנה על כל גג וגג מהאתרים שצוינו בהצעה.

סוכם:

- א. לאשר ההצעה עם מסגרת השקעה של 6 מיליון ₪.
- ב. ההחלטה על זהות החברה שתתקין את המערכות ותנאי ההתקשרות תהיה בסמכות צוות חשמל סולארי, כמו גם ההחלטה על אילו גגות להתקין בסופו של דבר.
- ג. אם התעריף הנוכחי של 1.51 ₪ לקווט"ש לא יושג, ההשקעה תוחזר לדיון בהנהלה הכלכלית.

3 רכישת מניות "הטוענים" בתנובה

נתי: הציג הנושא.

מוצע לרכוש חבילות מניות נוספות בתנובה במחיר היסטורי (מתואם לאחר חלוקת דיבידנד).
יש לקבל החלטה עד 31.1.11.

סה"כ השקעה משוערת 400-500 אלף ₪, שמבטאת הגדלת חלקנו בתנובה ב-15% לערך.
תשואת דיבידנד ממוצעת 15% לשנה ב- 3 שנים אחרונות וצפויה הצפת ערך בעתיד.

סוכם:

לאשר ההצעה כפי שהוצעה.

יש חיים אחרי גיל 60

אילנה קרוא משוחחת עם נאוה שגיא

נאוה הגיעה לרמת יוחנן לפני 28 שנים. השתלבה בחברה ובעשייה בקיבוץ ובמשך השנים עבדה בחינוך, במטבח, כאם בית בחדר האוכל, ועם קשישים בפריפריה. כדי לעשות עבודה זו על הצד הטוב ביותר עברה הכשרה בסיעוד וטיפול בקשיש בבית לוינשטיין. במקביל השתלמה ברפואה אלטרנטיבית. בשלב זה של חייה חשבה נאוה על התמקצעות ולמדה להיות מזכירה רפואית. משסיימה התבקשה להצטרף לצוות האולפן למספר חודשים ולעזור לוורה בתפקיד "אם הבית" ואז החליטה להישאר בתפקיד. כאשר וורה פרשה קיבלה נאוה על עצמה גם את חלקה של ורה וכדרכה, עשתה זאת עם כל הלב במשך 13 וחצי שנים. עכשיו בהיותה בת 62 החליטה על פרישתה מהעבודה באולפן. נפגשתי עם נאוה לסיכום שנים רבות של עשייה וגם לשמוע ממנה על החיים אחרי הפרישה.

כיצד הרגשת עם כניסתך לתפקיד?

כאשר לקחתי על עצמי את התפקיד באולפן ידעתי שהוא מחייב. השעות תובעניות וההימצאות בעבודה נקבעת לפי הצרכים. לדוגמא: קבלת אולפניסטים חדשים בכל שעות היממה, טיולים, ערבים מיוחדים, או כאשר צוות בעיות חריגות ובעיות בריאות.

מהי מהות העבודה כ"אם בית" באולפן?

לפני פתיחת אולפן חדש נדרשת עבודה מסיבית של הכנה: החדרים וסביבתם, הכתות, המועדון, המטבח ומחסני הציוד עוברים נקיון יסודי ואבזור ועוד ועוד... כל הצוות מגוייס לקבלת החניכים החדשים. לא פשוט לקלוט ארבעים אנשים צעירים ותוססים, שלמרוביתם זהו מפגש ראשון עם ארץ חדשה ומנהגים חדשים, ולנסות להכניסם למסגרת מחייבת של לימוד ועבודה. כאשר האולפן נכנס לשגרה יש אירועים קבועים שדורשים הכנות מיוחדות כמו: טיולים, ערבי ברביקיו, ערבי מדורה, ערב מעגל מתופפים, לפעמים נסיעות מיוחדות בערבים וכמובן הפעלות בחגים.

מה אהבת בעבודה הזו?

אהבתי את המפגש הבין אישי ואת השיחות הרבות. ניסיתי להעניק לכל אחד תחושה של בית. כל יום הולדת צויין עם עוגה וברכות, לפני כל חג קיבל כל אחד מתנה קטנה. למתגיסיים לאחר סיום האולפן הגיע הצוות לטקס סיום הטיור נות, עם שלטים וכיבוד. אהבתי את היכולת להיות שם בשבילם ברגעי השמחה והעצב. אין אולפן דומה למשנהו ולכל אולפן אופי משלו. אהבתי את שוני בן האולפנים. זו אחת העבודות הכי פחות שגרתיות והסיפוק בה רב.

למה היית קוראת הצלחה?

כאשר אדם הגיע לאולפן חסר בטחון ומסיים את האולפן עם כלים ויכולת לבנות את החיים בארץ, או כשאולפניסטים שהגיעו בתוכנית תיירים מחליטים "לעשות עליה" בסוף האולפן. ההצלחות נותנות הרבה כוח ומוטיבציה להמשיך בעבודה ולתרום.

מה היו הרגעים הקשים?

כאשר היה הכרח "העזיב" אולפניסט.

כיצד גמלה ההחלטה לעזוב?

ההחלטה לעזוב אחרי כל כך הרבה שנים נבעה משחיקה. איני חושבת שאפשר למלא תפקיד זה בצורה פחות אינטנסיבית ולכן בבוא הזמן, ומפאת "קשיי הגיל", שמחתי מאוד להעביר את השרביט לגונן ואני מאחלת לו הצלחה רבה בהמשך.

ומה עכשיו? פנסיה?

ממש לא! תמיד חלמתי על התנדבות משמעותית. כל עוד עבדתי באולפן לא יכולתי לממש רצון זה. כחלק מההכנה ליציאה לפנסיה התחלתי בהשתלמות "בקו החם" של נפגעות תקיפה מינית. זו השתלמות ארוכה, אינטנסיבית ומ' חייבת. החל מחודש מאי אקח חלק כמתנדבת בפרוייקט.

מה עושות המתנדבות?

מידי שבוע יש תורנות של שלוש שעות בהן יושבות המתנדבות ועונות לקריאות טלפוניות. פעם בחודש ישנה קבוצת תמיכה והדרכה למתנדבות. במקרה הצורך המתנדבות מלוות את הפונות לבתי חולים או לבית משפט. בנוסף רציתי להמשיך ולתרום גם בקבוצה, אך בסוג עיסוק שישאיר לי גם זמן לעצמי ולעיסוקי, ובשיחה עם אייל ברבר עלה הצורך בעזרה בלקיחת מכוניות לרחיצה. בתאום עם המשרד אני לוקחת מכוניות לרחיצה ומחזירה אותן מצו' צחות לשימוש החברים.

בימים אלו נפתח מחדש "מועדון חמש". פניתי לליאת וסיפרתי על רצוני לתרום וצורפתי לצוות. יחד עם מרים שדה אכין את מקום המפגש ואת הכיבוד. בתאום עם אתי גפן אני מסייעת בהכנת הכיבוד למפגשי +30.

מדברין אני שומעת שאת יזמת את עבודתך בקבוצה.

זהו המסר העיקרי שאני רוצה להעביר: לא מקובל עלי שאדם בגילי לא יעבוד כלל. יש לי מוטיבציה ויכולות. למי שמסיים עבודה אינטנסיבית קשה למצוא עבודה חילופית פחות מחייבת ופחות קשה שתיתן סיפוק וגם תתרום לקהילה. ישנם תפקידים שנשים יכולות "להוריד בהם הילוך" מבחינת האינטנסיביות וכמות העבודה הנדרשת ויחד עם זאת להישאר באותו מקום. לפי תפישתי באולפן זה לא אפשרי ולכן נאלצתי לפרוש. להרגשתי זהו בזבוז משאב יקר. ישנם נשים שהגיעו לגיל הפנסיה שעדיין רוצות ויכולות לתרום.

לסיום הראיון לא נותר לי אלא לאחל לנאוה שתצליח "לרקום" לה מגוון של עשייה מלאת סיפוק והנאה וכמובן הרבה בריאות בהמשך דרכה.

”לבד בברלין” – לא כצעקתה / איתן שטייף

זמן רב חיכיתי עד שיגיע הספר לחזקתי כדי לקרוא בו, אחרי שהייתו בראש מצעד הפופולאריות עשרות שבועות. הביקורות מהללות, אבל אני לא התפעלתי. להלן הסבר קצר:

אהבתי את סגנון הכתיבה היבש, עובדתי-פרוטוקולי, כפי שאכן צפוי מ”יקה” גרמני אמיתי. סגנון זה מקובל עלי בהיותי נוטה אישית למדעי / עובדתי / מציאותי, ואינני אוהב חיבוטי נפש או ”רוחניות”.

אבל מה עם תוכן הספר? אני קורא 40, 75 עמודים, 100 וגם 160 עמודים, ושואל את עצמי: ”מה זה? מה רוצה הסיפור לומר לנו? מה הוא מחדש חוץ מסגנונו המיוחד?”

אני יליד התקופה, גדלתי בנעורי עם סיפורי התקופה הנאצית, אני שולט בתאריכים וגם באירועים ההיסטוריים ומכיר את הרקע, ביקרתי ב”מוזיאון וואנזה” בברלין וגם באושוויץ. גם אני, כרבים אחרים, תהיתי איך קרה שכה רבים נמשכו/ נדחפו לשיתוף פעולה עם הממשל הנאצי. התהליכים שעברו ועוברים על ישראלים רבים בעשרות השנים אחרונות מוסיפים לתהייה הזו – אבל ציפיתי להרבה יותר מן הספר שהוצג ברבים כמענה/הסבר ייחודי, גם ספרותית בתיאור וגם היסטורית בביאור.

אך לא! הספר שנותר עימי כמבטא היטב את רוח התקופה נותר ”נער קריאה” התמציתי ועז הביטוי – יותר מן הספר החדש העבה, שמלווה בגודש סיפורי יום-יום אבל לטעמי אין לו חדות הגדרה נאותה. הרי כדי להמחיש את המעבר ההדרגתי ממתנגד < לאדיש < לנוטה < ועד לתומך נלהב מעשי – לא נדרשים 250 עמודים (שוב, כפי שהמחיש ”נער קריאה” כה היטב). סיפור הרקע, המעמיד את הספר לא כמוצר ספרותי אלא כתיעודי, אינו משנה את דעתי – משום שאני מצפה ממנו להמחיש ולהחדיר את המהות הפנימית של האירועים המוצגים בו, ולא מצאתי את מה שחיפשתי בתחום זה.

אבל – לא לטעות! זה אינו ספר גרוע ולא מיותר לקרוא בו. אצלי הוא לא זכה למעמד ”קאנוני” כפי שציפיתי אחרי כל כך הרבה פרסום ודברי שבח. אמליץ לקרוא בו רק למתעניין באירועי התקופה.

לְהַבִּיט בְּקִנְיָה

לְהַבִּיט בְּקִנְיָה בְּשָׂדוֹת,
בְּאֲדָמָה הַמְּחַדֶּשֶׁת פְּנֵיהָ,
בְּתַלְמִים הַמְּנִיבִים לִי לֶחֶם
כַּחֵם הַמִּפְּלֵא, מֵאִין נִשְׂאֵב?

מִבְּרֵאשִׁית לְהַתְחִיל כָּל שָׁנָה -
כְּגִבְעוֹל דָּגָן זָקוּף
גָּאָה בְּמִשְׁאֵ שְׂבִלְיוֹ,

קוֹמְתִי שְׁלִי הַשְּׂחוּחָה
כְּמוֹהוּ לְזָקֵף לוֹ יִכְלֵתִי.
מִמֶּטְעַן שְׂבוּתִי הַיַּמְעִיק.

כְּאֲדָמָה, כְּדָגָן, כְּעֵשֶׂב
מִיְחַדָּשׁ כָּל שָׁנָה -
לְנִבְט, לְהוֹרִיק, לְפָרֵחַ, לְקַמֵּל
וּבְמִשְׁנֵה כַּח בְּאֲבִיב הַבָּא לְחִזָּר.

ראובן עזריאלי רמת יוחנן

עושים תרבות

אתי גפן וצוותי החגים, תרבות 80

היום אתם יוצאים בחודש האביב...
אירועי תרבות בחודש האביב

יום שני י"ד בניסן תשע"א 18/04/11 - בשעה 19:00	ליל הסדר בחדר האוכל
יום שלישי ט"ו בניסן תשע"א 19/04/11 - בשעה 18:00	טקס קציר העומר בשדה
יום ששי כ"ה בניסן תשע"א 29/04/11 - בשעה 21:30 ביד למגינים אירוע מועצה בהשתתפות הרמקולית	ערב שירי לוחמים
מוצ"ש כ"ו בניסן תשע"א 30/04/11 - בשעה 20:15 בפאב	"אחד במאי - ההיית, או חלמתי חלום?"
יום ראשון כ"ז בניסן תשע"א 01/05/11 - בשעה 20:00 בחדר האוכל	ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה
יום ראשון ד' באייר תשע"א 08/05/11 - בשעה 20:00 (עם הצפירה) - הטקס הגושי באנדרטה באבוקדו	ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל
בחדר האוכל - בשעה 21:00	ערב שירה וזכרון לחברינו ובנינו שנפלו במערכות ישראל
יום שני ה' באייר - 09/05/11 תשע"א הטקס הגושי בשעה 11:00 בבית העלמין	יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל
יום שני ה' באייר 09/05/11 תשע"א טקס "המעבר" - בשעה 19:30 על בימת בית התרבות ארוחת חג - בתום טקס המעבר - על מדשאות חדר האוכל. מסיבת חג בשעה 21:00 בחדר האוכל	ערב יום העצמאות 63 למדינת ישראל
יום שלישי ו' באייר תשע"א - 10/05/11 "מרקו ונפלאותיה" עם הסופר אלי ביטון	יום העצמאות: הפנינג לילדים בבריכת השחייה
יום שלישי י"ג באייר תשע"א 17/05/11 - בשעה 20:00	פאב 30+

ליל הסדר השנה עומד בסימן שנת ה-80 לרמת יוחנן. כמספר שנותיה של רמת יוחנן ואף למעלה מזה, כך גם מספר סדרי הפסח שנערכו כאן. עוד בהיות ראשוני הקבוצה בדרך, טרם עלותם על הקרקע, הסבו לסדר משותף וערכו הגדה ברוח הימים ההם. קיומו של סדר פסח כהלכת המקום היה תמיד ודאי ומרכזי.

בשנים הראשונות לקבוצה, שבהן הלהט החלוצי והיצירתי בער בלבבות המייסדים, ההגדה המקומית שינתה תכנים ואיורים כמעט מדי שנה, והיותה אתגר וזר יצירה מופלא להוגים ולאמנים המקומיים. אחדים מן הציורים, פרי מכחולם של אלעזר הלבני (לזר) ועזרא אוריון, מעטרים את ההגדה שלפניכם.

בשנות החמישים קבלנו עלינו את הגדת "איחוד הקבוצות והקיבוצים". הדמות המרכזית בעיצוב תוכנה ובהלחנתה היה יהודה שרת, איש יגור. כמצוותו של שרת, גם כאן, היו תפקיד המקהלה כמו גם תפקידי הילדים, מרכז החג, לא מעט בזכות התמדתם של אליעזר פארן, זכריני שטייף ונירה שלם בהכנה ובניצוח.

בשנים האחרונות חלו שינויים רבים ומרחיקי לכת באורחות חיינו מבית וגם בחברה הסובבת אותנו. הם השפיעו רבות על דמותו של הסדר הקיבוצי שלנו.

רבים וטובים מתוכנו גילו את הסדר המשפחתי עם איכויותיו המיוחדות, גם מחוץ לרמת-יוחנן וגם כאן ברמת יוחנן בבתינו המרווחים. נדמה כי נוצר איזון מסוים בשנים האחרונות בין רצונם של רבים מחברי רמת יוחנן לחוות את שני העולמות: מדי פעם לקיים סדר המשפחתי, אך לשמר את הסדר הקיבוצי ולחזור אליו. ניראה כי אנו לומדים לקיים את האיזון הזה ולערוך סדר קיבוצי לציבור רחב המעוניין בכך, בזמן שמתקיימים סדרים משפחתיים ברבים מבתי החברים.

מורשת המייסדים בהגדות הקיבוץ היא נכס רוחני ותרבותי שאנו מוסיפים לקיים. בה בשעה אנו פונים לעיון מחודש בהגדה המסורתית וביצירה הישראלית המתחדשת ומוצאים להן מקום גדל והולך בסדר הפסח שלנו.

בפרוש החג, שלוחה ברכתנו לכל הנוכחים: חברים, ילדים, ואורחים, לכל המשפחות החוגגות בביתן, לשליחים מעבר לים, לחברינו הותיקים ב"חמדת אבות" ולחיילינו העושים בשירות המדינה בימים אלו. מי ייתן ונזכה להסב יחדיו עוד שנים רבות לסדר פסח כמו לשאר מועדי ישראל, בשמחה, בביטחון ובשלום.

מועדים לשמחה
מאייקה וצוות החג

◀ הודעות... הודעות...

הודעה ממשרד רכב

מתחילת החודש אין חובה להדליק אורות ביום בנסיעה ברכב בכבישים בינעירוניים.

שימו לב! כאשר תנאי הראות בכביש אינם טובים מחמת תנאי מזג האוויר כמו: ערפל, גשם, או עשן חלה חובה על הנהגים להדליק אורות במשך כל שעות היממה.

רכב דו גלגלי (אופנועים) חייב בהדלקת אורות בכבישים עירוניים ובינעירוניים, במשך כל ימות השנה.

התקנה המחייבת הדלקת אורות גם בשעות היום חלה בין ה- 1 בנובמבר ועד 31 במרץ בכל שנה.

מומלץ לנהוג עם אורות דולקים גם ביום בכל נסיעה ובכל השנה.

יש לציין כי התקנה המחייבת הדלקת אורות בחורף, כמו חובת חגירת חגורות בטיחות ברכב מתקבלת ברמת ציות גבוהה מאוד מצד הנהגים בכל הארץ. בברכת נסיעה בטוחה

איל ברבר
משרד רכב

הודעה מועדת צעירים

ועדת צעירים החדשה והמתחדשת רוצה להפוך רעיונות על האש (ואולי אף דברים נוספים), להרים כו' סית להשמיע ובעיקר לשמוע. אז לכל הש"ש, חיילים וצעירים במסלול - בואו בהמוניכם ביום ראשון 17.4 בשעה 19.30 לפאב להרמת הכוסית המסורתית לק' ראת הפסח - מחכים לכם..."

עידו שלם

◀ אומרים תודה

תודה גדולה

חידוש עמודי העומר ועיטורי הפסח על קירות חדר האוכל, התאפשר השנה הודות לאתני ועמית גפן שדחפו ללא לאות, לאודי בן צבי שצילם בנאמנות ולאביבה פינלס (וידאו) שהק' דישה לא מעט מזמנה בסבלנות אין קץ, לכל שגיונותי בהעלתם על המחשב.

לכולם תודה, ירמיהו

לירמיהו בן צבי,

על תרומתו ויצירתו בימי חול ובחגים:
כובעי ה-80,
חידוש עמודי העומר והקישוטים לחג,
דגלי רמת יוחנן, מפיות עם לוגו ה-80.

תודה רבה

לעמוס וגלי יפה
לרחל ומאיקה
למשפחת יפה כולה –
מזל טוב!
להולדת הבת, הנכדה רונה

לכרמל, אלברטו, טל ונועה בן בונאן
לברכה ויונתן
למשפחת בן צבי כולה –
מזל טוב!
להולדת הבן, האח, הנכד דור

לחנה ואליעזר פארן
מזל טוב
לנישואי הנכד אורי עם בח"ל רונית
בנם של רני וחבצלת
ברכות ואיחולים לכל בני המשפחה!

ליפעת ואיתי, תומר ושירי ליכט
לנעמי ודניאל
למשפחת יפה כולה –
מזל טוב!
להולדת הבת, האחיות, הנכדה סיון

פשט מדים

אור גפן השתחרר מצה"ל.
ברוך שובך הביתה בשלום!

לכל חברינו, ילדינו וחיילינו באשר הם,
לבנינו המחפשים את עצמם בארץ ובחו"ל,
לשליחינו בעולם, ולתושבים במקום,
לשכירים הנושאים עמנו בעול העבודה והפרנסה,
ולכל הבאים בצל קורתנו.

מועדים לשמחה!
מבית רמת יוחנן

עורך: אודי פלד
עורכים זמניים: מירי פיינשטיין, נעמי יפה ועמרי גלעד
צלמים: עופר זבולון, אלי יבלונקה
עריכה גרפית: גל כהן

